

skrevne fra 3die Stadium, endnu i Aaret 1904 vare arbejdsdygtige. Længere kunne vi ganske vist ikke her i vort Land følge Varigheden, men det er dog et godt Tegn, at disse Mennesker, som have opnaaet deres Helbredelse for 4 Aar siden, endnu til Dato ere arbejdsdygtige. Der opnaas nemlig ved Sanatoriebehandlingen een Ting, der er meget vigtig, og det er Kendskabet til, hvorledes Sygdommen skal behandles, hvorledes man skal leve, for at der ikke skal komme et Tilbagefald. Ligeledes opnaas der Kendskab til, hvorledes man skal forebygge Smitte. Dette Kendskab kan kun opnaas ved, at man lever paa Sanatorier, og ved, at Sanatorierne spredes omkring paa de forskellige Egne af Landet, saa at man kan se, hvorledes der leves der. Det opnaas ikke alene ved Foredrag, thi det gaar jo for det meste saaledes, at naar Tilhørerne ere komne hjem, glemme de kort efter, hvorledes der i Foredraget er fortalt dem, at de skulle leve. Naar det f. Eks. saaledes er lidt koldt, naar det fryser og sner udenfor, saa lukker vedkommende Vinduet i for sit Sovekammer. De fleste tænke som saa: Vi have jo den friske Luft om Dagen, saa gør det ikke saa nøje, om vi i de Timer, vi ere i Sovekammeret, have frisk Luft der eller ej. Men det er et Faktum, at vi leve omtrent vor halve Tid i vort Soveværelse. Derfor gælder det mest af alt om, at vi have frisk Luft derinde. I saa Henseende virke Sanatorierne i høj Grad til Gavn. De udkaaste blandt Befolkningen et Begreb om, hvorledes der skal leves, og det gør mere ind i den, end ved at man en enkelt Gang hører et Foredrag. Det har ligeledes vist sig, at naar de Patienter, der i Aarene 1900 og 1901 ere udskrevne som betydelig bedre, men udskrevne med Tuberkler i Opspyttet, ere komne hjem og have levet det Liv, de have lært paa Sanatorierne, ere Tuberkelbacillerne i Opspyttet efterhaanden forsvundne, og disse Mennesker have opnaaet Helbredelse.

Nu er der det at bemærke, at vi endnu ikke til Dato have de Sanatorier, vi skulle have. Paa Vejlefyjds Sanatorium har det jo ikke været let for de mindre velstillede at komme. Jeg skal dog nævne, at Statistikken ogsaa her viser, at der er kommet mindre bemidlede der, men de ere

komne der ved privat Godgørelighed. Nationalforeningens Sanatorier ere jo ganske vist nærmest bestemte for de mindre bemidlede, men der er af dem, der ere blevne angrebne af denne Sygdom, mange, som have gaaet i Aaringer med den og have brugt deres Midler og saa staa saaledes, at de ikke kunne optages paa Sanatoriet. De Lovforslag, som her foreligge, ville hjælpe i den Retning, at de mindre bemidlede kunne komme med, og sikkert er det, at skal der gøres noget til Tuberkulosens Bekæmpelse, gælder det først og fremmest om, at de mindre bemidlede Patienter kunne komme paa Sanatorier og opnaa Helbredelse. Dette lyder maaske underligt, men det er et Faktum. Thi de mindre bemidlede, der faa denne Sygdom, have i Reglen kun et eller to Værelser, og naar Familien er stor og skal dele Soveværelse med den angrebne Patient, føres Smitten let omkring til hele Familien. Anderledes forholder det sig, naar Sygdommen hjemsøger de bedrestillede. Det kan være haardt nok der, men de have det dog saaledes, at den angrebne kan blive afsondret, kan faa sit eget Soveværelse og leve der, saaledes som man skal leve for at forebygge Smitten.

Jeg kunde have Lyst til med det samme at sige nogle Ord om det første Forslag. Jeg kunde for det første ønske, at Punkt 3 og Punkt 4 i § 2 bleve ombyttede, saa at de kunde forstaas saaledes, som jeg ønsker disse to Punkter forstaaede. Punkt 4, som jeg ønsker flyttet op som Punkt 3, handler om Tuberkulosehospitalet, „hvorved i denne Lov forstaas Sygehus eller med egen Bygning forsynede Sygehusafdelinger, hvor der udelukkende behandles Patienter med Lungetuberkulose“. Jeg kunde ønske, at man slettede Resten af dette Punkt: „og særlig saadanne, der befinde sig paa et mere fremskredent Stadium af Sygdommen, eller hvis Behandling kræver Sengeleje.“ Jeg kunde have Lyst til, at der i Stedet for dette skulde staa: „som for Tiden ikke egne sig til Sanatoriebehandling“, thi dette Tuberkulosesygehus, mener jeg, skulde være et Optagelseshjem for Folk fra mindre Hjem, som blive angrebne af Tuberkulose, Folk, som bo i Lejligheder, hvor de ere henviste til at have Soveværelse fælles med andre, samt